

prima instanță: V. Ursu
instanța de apel: Iu. Cimpoi, N. Simciuc, N. Craiu

dosarul nr. 2ra-1453/16

ÎNCHEIERE

13 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii:

Sveatoslav Moldovan, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Vizdan Alexei,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vizdan Alexei
împotriva Inspectoratului de Poliției Criuleni, intervenient accesoriu agentul
constatator Petru Buga, cu privire la repararea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de Vizdan Alexei și menținută hotărîrea Judecătoriei
Criuleni din 02 noiembrie 2015,

c o n s t a ț ă :

La data de 15 iulie 2015 Vizdan Alexei a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului de Poliției Criuleni, intervenient accesoriu agentul
constatator Petru Buga, cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărîrea Judecătoriei Criuleni din 12
august 2013 i-a fost admisă contestația depusă împotriva procesului-verbal cu
privire la contravenție și deciziei din 28 iunie 2013, întocmite de către agentul
constatator al Inspectoratului de Poliție Criuleni, Buga Petru, cu privire la comiterea
contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional, cu anularea
procesului-verbal de contravenție și deciziei din 28 iunie 2013.

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2013, s-a
respins ca nefondat recursul agentului constatator Buga Petru și s-a menținut fără
modificări hotărîrea Judecătoriei Criuleni din 12 august 2013.

Consideră că prin acțiunile incompetente ale agentului constatator i-a fost
cauzat un prejudiciu material și moral, deoarece la cel moment era angajatul al
IGP, denigrându-i imaginea. Agentul constatator Buga Petru a dat dovadă de
neobiectivitate la documentarea presupusei contravenții incriminate și a adoptat
intenționat o decizie vădit ilegală.

Solicită reclamantul încasarea de la pîrît în beneficiul său a prejudiciului
material estimat la suma de 500 lei, ce reprezintă cheltuieli de transport, în temeiul

art. 1398 alin. (1) Cod civil, precum și prejudiciului moral estimat la suma de 10 000 lei, în temeiul art. 1422 alin. (1) Cod civil.

Prin hotărârea Judecătorei Criuleni din 02 noiembrie 2015 acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Vizdan Alexei a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanța și emiterea unei noi hotărâri prin care a admite acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de Vizdan Alexei și menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel la emiterea deciziei a constatat că pentru angajarea răspunderii delictuale pentru prejudiciul cauzat, la caz de Inspectoratul de Poliție Criuleni, sunt necesare de a fi întrunite condițiile generale ale răspunderii delictuale, și anume: fapta ilicită, prejudiciul, raportul de cauzalitate dintre fapta și prejudiciu.

Astfel, examinarea răspunderii civile reparatorii are drept scop, înainte de orice, determinarea cazurilor și condițiilor în care o persoană poate pretinde repararea prejudiciului ce nejust i-a fost cauzat. La caz, reclamatul/apelant susține că, fapta ilicită a agentului constator Buga Petru din cadrul Inspectoratul de Poliție Criuleni se materializează prin neobiectivitatea la documentarea presupusei contravenții încriminate.

Prin prejudiciu se înțelege rezultatele dăunătoare, de natură patrimonială, consecințe ale încălcării drepturilor și intereselor legitime ale unei persoane.

Instanța de apel, în acest sens, a menționat că în speță, într-adevăr s-a stabilit că procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia din 28 iunie 2013 întocmite în privința lui Vizdan Alexei au fost anulate de instanța de judecată, însă acest fapt nu este suficient pentru nașterea obligației de reparare a prejudiciului în temeiul normelor invocate în acțiune, iar potrivit art. 60 alin. (4) CPC, instanța judecătorească nu este în drept să modifice din oficiu temeiul sau obiectul acțiunii.

La 28 aprilie 2016 Vizdan Alexei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea lui, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri prin care a admite acțiunea.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul se consideră a fi depus în termen.

În motivarea recursului recurentul a menționat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

La fel, susține că prin acțiunile sale incompetente, agentul constatator a cauzat un prejudiciu material evident, precum și moral, deoarece el, Vizdan Alexei, este și era la acel moment angajat al IGP, deningându-i imaginea. Agentul constatator Buga Petru a dat dovadă de neobiectivitate la documentarea presupusei contravenții incriminate, precum și a adoptat o decizie vădit ilegală, care ulterior a fost anulată de instanța de judecată.

Susține că repararea doar a prejudiciului moral în prezenta a r asigura o egală tratare a situației de viitor, cu atât mai mult că satisfacția echitabilă ar putea fi atinsă doar în așa mod.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vizdan Alexei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atât în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie

să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să poseze puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vizdan Alexei ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Vizdan Alexei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru